la veu del camp català

1974 Nº51 Preu 7 Ptes.

EDITORIAL

S'ENS OBREN NOUS HORITZONS

L'agricultura catalana, al igual que la espanyola, es troba ca a vegada més en pitjor situació. Els pagesos tan sols percebem, en e millor dels casos, un 42% de lo que paguen els consumidors per la f uita. En nombrosos productes, els preus percebuts són inferiors als de 'any passat. El país, eminentment exportador de productes agraris, ha passat a ésser importador: En aquesta campanya haurà de importar-se 500.000 ton. de sucre a més d'un dólar/kg., mentre s'han deixat de cultivar-se grans extensions de remolatxa. Haurà de importar-se també 230.000 tones d'oli de soja, a unes 60 ptes./kg., al temps que s'ha provocat la destrucció de l'oliverar. S'importen 400 milions de litres de llet, exagerades partides de carn, encariment dels pinsos, lo que comporta el sacrifici del bestiar, inclús les mares de ventre.

La causa externa de la greu crisi dels pagesos és el baix rendiment econòmic de les explotacions agropecuaries, determinat pels baixos preus que es paguen pels nostres productes i creixents costos de producció. Però la causa real i fonamental radica en la política agraria del Règim franquista, que subordina la política agraria als interessos del apitalisme monopolista. El creixement econòmic s'ha assentat sobre el sacrifici dels pagesos i treballadors, provocant l'empobriment de l'agricultura i ramaderia i el èxode de la joventut rural. El Règim s'ha esforçat en mantenir-nos, durant anys, en una indefensió total, en impedir que la nostra veu fos escoltada al servei dels nostres interessos. Però aquest periode s'està acabant. Nous horitzonts s'obren davant nosaltres.

En les presents circumstàncies, el camí més adient per fer fro t a la llorda i grollera política anticamperola del franquisme, i per tal d'eliminar urgentment els responsables d'aquesta malifeta, és anar pre ent posicions a les Germandats, Cooperatives, Comunitats de regants, Grups sindicals de colonotzació i Cambres Sindicals Agraries, amb la finalitat d'eixemplar els marcs actuals que portin a una major democratització del esmentats organismes, la promoció de amplies assemblees en les quals hom planteixin de forma clara les nostres reivindicacions, la elecció democràtica de comissions de pagesos, capacitades de portar a bon fi els acords adoptats i emplaçar als jerarques i autoritats franquistes a que donguin explicacions davant les assemblees pageses. La experiència ens mostra que en nombrosos casos aquesta vía és la més factible i completament realitzable.

editorial (continuació)

Malgrat tot, conscients de les limitacions i obstacles que podem trobar als organismes oficials, ens cal pro. ure de forma audaç troba-des per cal de intercamviar opinions i organitzar xerrades amb els pagesos i tot quant meni a la unitat i millor organització de la pagesia.

Els homes del camp més representatius, ferms i combatius, tant dintre com fora dels organismes oficials, deuen defensar les reivindicacions camperoles, interessar en aquesta tasca a tota la pagesia i desenvolupar el màxim esforç per assolir la convergència i unitat d'acció de tota la pagesia i estimular la organització i articulació dels pagesos a tots els nivells.

Es imprescindible que ens unim, que ens organitzem i coordinem millor per a la defensa dels nostres interessos i contibuir a obrir nous horitzons, més esperançadors que els actuals, a tots els homes del camp.

"REACE" O LA CORRUPCIO DEL REGIM

El corromput assumpte "REACE", ha posat de manifest, amb motiu del judici, una vegada més, les profundes implicacions politiques amb el Règim de Franco, el més podrit de la història d'Espanya.

La societat "REACE", dipositaria d'oli d'oliva de la C.A.T (Comisaria de Abastecimientos y Transportes), òrgan del Ministeri de Comerç (per on han pasat vulgars delinqüents com Demetrio Carceller, Arburúa i Fontana Codina), va fer operacions fraudulentes i un desfalc de !4 milions de litres d'oli!, avaluats en uns 170 milions de pessetes.

Es duien milions de pessetes al Ministeri de Comerç que es lliuraven a funcionaris i a Lázaro Gómez, secretari particular del ministre Fontana Codina. Al compte de Madrid del president de palla, Isidro Suárez, s'ingressaven grosses quantitats, entre les quals destaquen els 12 milions de ptes. de l'empresa oliera "KOIPE".

Entre les personalitats complicades en aquest femer es troba Nicolás Franco Bahamonde, que s'ha distingit sempre en negocis bruts. El germà del dictador era conseller de "REACE" i president del Consell d'Administració de "Frigorificos de Barcelona" (FRIBARSA", amb un 20% del capital social. Un altre dels complicats i "intocable" ha estat el ex-Ministre de Comerç i ex-Comissari de la C.A.T., el conegut "estraperlista" de Reus, Fontana Codina, que mantenia estretes relacions amb Suárez i amb el qual havia estat soci de la siderúrgica de Bilbao "Olarra" i "Magda".
Els ex-Ministres Sánchez Bella i Torcuato Fernández Miranda, així com altres alts càrrecs del franquisme, freqüentaven el xalet d'en Suárez a Gijón.

Nicolás Franco al declarar davant del jutge va dir que "les seves intencions eren de les millors", però que degut a una recent malaltia, estava en període d'amnèsia (!) Igual "d'amnèsic" estava Fontana Codina. Cal preguntar-se, doncs, com és possible que no passi res quan s'ha comprovat que milions de pessetes eren portats al Ministeri de Comerç i lliurats a persones concretes? Per què s'ha impedit la compareixença com a testimonis, al judici, de Nicolás Franco i Fontana?

No hi ha dubte: Determinats grups polítics encobreixen la corrupció més descarada, àdhuc apunta cap a una situació generalitzada de "reaces", "mateses" i "sofícos".

tabac: dificultats de venda

17.000 cultivadors de tabac peninsular demanen una revisió inajornable dels preus. Des de Juny del 1973 fins l'actualitat, els costos s'han incrementat en un 33,52%. En els darrers temps s'han produit algunes paralitzacions de les entregues de tabac, en apoi de que es tracti seriosa-- ment el problema dels preus. Per altre costat, la "Tabacalera" ha augmentat, amb data del 19 de Desembre, el preu dels productes elaborats.

Problemes del pebrot

Al final de l'anomenada "guerra del pebrot" es va fixà el preu de la present campanya entre les 9 i les 11 ptes./kg. Els principals conservers murcians es van posar d'acord entre ells, per tal de rebaixar el preu de 10,50 a 8 ptes./kg. La resposta dels agricultors fou inmediata: retirada dels pebrots de les bàscules i negar-se a vendre a aquest preu. !Els conservers van claudicar!

l'espàrrec de la ribera navarra

En la campanya del espàrrec també han topat els interessos dels pagesos i dels conservers. Es van reunir, per pendre decisions, els agricultors de la Ribera Navarra, dels pobles d'Ablitas, Arguedas, Azagra, Cascante, Cortes, Fustiñana, Falces, Valtierra, Villafranca, etz., per a tractar del preu de l'espàrrec, arribant a les següents conclusions: L'experiència ensenya que els organismes oficials no ajuden a resoldre els problemes de la pagesia, ans al contrari. Tan sols els agricultors units i plantejant junts els problemes es podrà fer front a l'actual situació, que cada dia esdevé pitjor. Necessitat de reunir-se amb frecuència, però no a ultima hora, sinó amb antelació suficient, per tal de poder actuar amb fermesa i eficàcia.

acords de la cosa de granada

Després de llargues reunions, la COSA de Granada va pendre, entre altres, els següents acords: Solicitar sigui facilitada al país una informació ampla sobre les despeses de divises que suposen les importacions de productes alimentaris. Advertir que ha entrat en joc en el mercat internacional una politització dels aliments, front a la politització del petroli, abocant a una situació incerta, en la qual o bé produim lo que necessitem o pasarem fam. I per produir necessitem rendabilitat, de lo contrari la catàstrofe s'apropa i el camp no serà -ni molt menys- responsable, sinó la primera victima.

els problemes de la remolatxa i el sucre

El delegat provincial del Ministeri d'Agricultura a Saragossa, portaveu dels interessos del monopoli sucrer, volia obligar als cultivadors de les conques del Jalón i Soria que la remolatxa fos traslladada directament a Aranjuez (Madrid) pels agricultors, comprometent-se els vene-- dors a que la mercaderia arribés en perfecte estat de conservació. Els agricultors s'han negat. Exigeixen que el analisi de la riquesa sucrera de la remolatxa es realitzi als mateixos llocs de procedència. Al no haver acord, demanen que aquesta operació es faci, com fins ara, a les fàbriques contractants de la zona.

Els dies 24 i 25 de Novembre, els agricultors de remolatxa de la zona de La Bañeza (León), uns 200 en total, s'han negat a entregar la remolatxa a la fàbrica de la ciutat ("Compañia de Industrias Agricolas,S.A.").

El conflicte començà el divendres dia 22 al negar-se un dels cultivadors a entregar el producte, degut a que el pes ho consideraba injust. Alesnores, els remolatxers es negaren a entregar la remolatxa, inclús van interrompre la circulació de la ciutat de La Bañeza, on van aparcar llurs tractors amb els remolcs cargats de remolatxa. Els pagesos amenaçaren amb enviar la remolatxa a Valladolid, on oferien una prima de 250 pessetes per tona.

exigim preus rendables!

D'acord amb les estadístiques del mes de Setembre, els preus percebuts pels agricultors, corresponens als productes del mercat regulat, han augmentat en un 8,9% respecte al mateix mes de l'any anterior, i en un 0,1% els productes del mercat no regulat o lliure.

Els preus pagats pels agricultors en el mateix periode de temps, han augmentat un 28,2% !!, sense comtabilitzar els salaris i un 36,8% !! comptabilizant-los. Per tant, la relació de paritat del sector agrari s'ha vist deteriorat en un 21,3% !!, respecte a Setembre del 197 .

L'index del cost de vida, de Setembre del 1973 a Setembre del 1974, s'ha vist incrementat en un 15.10%. Aquestes xifres porten a la conclusió de que en un any el camp ha vist reduïda llur capacitat adquisitiva, gairebé, en un 36% !!

augment de preus agricoles a la cee

En uns pocs mesos, els agricultors de la Comunitat Econòmica Europea assoliren un augment mitjà dels preus d'un 5%. El 28 de Novembre la Comissió Europea, cumplint les promeses fetes al decretar l'augment aprovà els increments que tenen que entrar ara en vigor, equivalents a una mitja del 10%, oscil.lant segons productes.

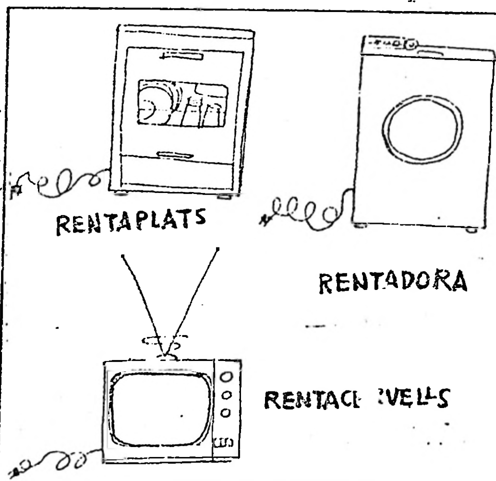
assemblea a la llotja de bellpuig

L'Agrupació d'Incubadoras de Catalunya, València, Aragó i Rioja s'ha reunit recentment a Bellpuig (Lleida) amb nombrosa assitència, aprovant els assembleistes una moció en la qual demanen es prenguin mesures urgents a fi de que els pinsos compostos arribin al pagès a preus més baixos que els actuals. Consideren que donats els elevats costos actuals i els preus de venda, la producció és irrendable.

nou escàndol a la cat

Després de l'afer de Redondela -el cas REACE-, ja en tenim un altre: Un escorxador frigorific d'Albacete ha venut carn de la CAT i la torna amb una altra procedent de porcs malalts,no aptes pel consum. Hom sap que a Barcelona la CAT té emmagatzemades 789 tones de carn anomenada de "mal ver", que han estat posades a subasta. Segons la Direcció General de Sanitat, tan sols es poden utilitzar per la indústria i no pas per al consum de boca.

A Rubí han estat descobertes per la Inspecció Municipal de Sanitat Veterinaria partides d'embutit en mal estat, que han provocat casos de gastroenteritis agudes.

DOS PRODUCTES DISPARATS, QUI ES BENEFICIA DE LA PUJA?: L'OLI I EL SUCRE

L'OLI

Hem patit la pujada del preu de l'oli i la seva desaparició de les botigues, s'ha volgut donar la culpa al pagès i justificar l'augment per la poca rendabilitat del conreu. Sobre això cal fer unes puntualitzacions, per tal de posar les coses al seu just lloc.

Si bé és cert que els anteriors preus no eren rendables per al pagès (segons un estudi de la Comissió Sindical de Productes Agraris, el mes d'Abril, el cost del quilo d'oli d'oliva era de 95,70 pessetes) i en conseqüència els olivers eren arrencats, les puges de preu no s'han fet mai per al pagès.

Quan el preu màxim d'intervenció era de 58 pessetes, la CAT, els envasadors i refineries l'havien comprat a 51,50 i 53,50 ptes., i no van acceptar aquell preu fins haver acaparat la collita. Posteriorment s'ha deixat lliure el preu de l'oli, després que ha fugit de les mans del pagès. Recordem els 60 milions de kgs. amagats pels especuladors i acaparadors, segons denúncia de la Comissió d'olivarers de Jaén.

Això ha proporcionat un guany suplementari de 35 ptes./litre, "incontrolable" segons el Govern, malgrat que els envasadors, refineries i exportadors dominen el 71% del mercat de l'oli, que juntament amb el 13% dels envasadors independents fa que el control del mercat sigui ben fàcil si hom volgués portar les coses fins les últimes conseqüències.

Es massa difícil controlar els especuladors, com és impossible, segons sembla, controlar el "tinglado" REACE-CAT. Front aquesta suposta "impotència" per tal de controlar lo que és fàcilment controlable, les supervisions inquisitives no mancaràn per als pagesos. Un exemple ben palés el tenim en la noticia de que abans del 28 de Febrer del 1975, s'hauràn de declarar les existències de blat a mans dels agricultors.

El Govern no dubta pas en arruinar el conreu de l'oliverar, imposant preus baixos i ruinosos als pagesos, però si aquests preus beneficien els bons negocis dels seus amics de "camarilla", totes les excuses per justificar-los són vàlides.

EL SUCRE

En el cas del sucre, l'especulació governamental, a costa de la ruina del agricultor, no és tan sols un cas palés de la política anticamperola del Règim,

EL SUCRE

sino un cas d'inèpcia i imprevisió com molt clarament ha expressat el 4-10-74 el senyor Josep Noguer Suñol, president de la "Compañia de Industrias Agricolas" i "Sociedad General Azucarera", que juntament amb "EBRO, Cía. de Azúcares y Alcoholes", controlen el <u>85%</u> de la producció sucrera del país, i per tant uns dels principals beneficiaris de la política promonopolista del Règim.

El desenfrenat expoli dels pagesos remolatxers, amb les conseqüències de reducció de la superficie sembrada, per tal d'afavorir als monopolistes sucrers, arriba inclús escandalitzar a aquests, no pas per la transferència dels beneficis, !és clar!, sinó per la manera irracional en que es porta a terme.

El Govern té menys visió global del problema que els mateixos monopolis, escanyadors dels pagesos, que veuen com a llarg termini el greu perjudici que hom causa a l'economia espanyola pot arribar a salpicar inclús els seus propis interessos.

El Consell de Ministres del 22 de Novembre va fixà el nou preu de la remolatxa (<u>3000 ptes./tona</u>, inclosa la compensació per a despeses de transport que abonen les fàbriques de sucre); <u>menys encara que el que proposaven els trusts monopolistes!</u>!

REUNIONS DE PAGESOS

Ha tingut lloc, recentment, una reunió de pagesos i ramaders de 16 comarques de Catalunya, el quals han intercamviat punts de vista, constatant la situació crítica, i desesperada en determinats sectors, en que es troba l'agricultura catalana.

Així també es va tractà de les reivindicacions més mobilitzadores de tota la pagesia i la conveniència de formulacions concretes en cada comarca, d'acord amb llurs pròpies peculiaritats. Hom considerà la necessitat de promoure quadres pagesos i la seva formació. Es v acordar, ademés, estendre per tota Catalunya una xarxa d'organitzacions camperoles, com suport i base de la mobilització pagesa.

Per altre costat, un miler de pagesos i ramaders de 16 poblacions del Baix Llobregat es reuniren en assemblea a la sal d'actes del monestir de Montserrat. Hi participaren presidents de Germandats i alcaldes d'alguns pobles. Es va promoure un ample debat sobre els principals problemes, fonamentalment en torn a les expropiacions, davant els pagaments injustos.

En segon lloc, es va discutí la convenieència de demanar l'unió de tota la pagesia, a fi de constituir una espècie de federació, per tal de defensar al màxim els interessos del sector, fent arribar la veu de la pagesia fins el més alts organismes de l'Estat.

Finalment, els assembleistes manifestaren la seva preocupació pel baix rendiment econòmic de les explotacions agricoles, conseqüència dels baixos preus que es paguen pels productes i els elevats costos dels conreus.

